

b) A 7. kérdés a) pontjára adott igenlő válasz esetén arányos-e egy területnek a kísérleti földterület méretének hússzorosában vagy százszorosában történő megadása tekintettel a magán- (az üzemek védelme, ideértve az azokban található embereket és termékeket is), valamint a közérdek (a szabotázsakciók megakadályozása a kedvező hollandiai biotechnológiai fejlesztési légkör elősegítése érdekében) védelmére?

(¹) A géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 106., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 77. o.).

(²) A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 41., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 375. o.).

2. Az 1. kérdés megválaszolásánál van-e jelentősége annak a körülménynek, hogy Ausztriában, ahol az elvált férj maradt, és ahol kizárólagosan lakik és dolgozik, meghatározott feltételek teljesülése esetén elismerik ennek a férfinak (a gyermek után járó) családi támogatásra vonatkozó jogosultságát, amennyiben az elvált feleség erre vonatkozó joga már nem áll fenn?

3. Következik-e az 1408/71 rendeletből, hogy az elvált feleség Ausztriától, ahol az elvált férj és a gyermek apja tartózkodik és dolgozik, akkor is igényelheti a (gyermek után járó) családi támogatást, ha az 1. kérdésben megadott körülményekben változás áll be azáltal, hogy a feleség az új tagállamban keresőtevékenység folytatásába kezd?

(¹) HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet 35. o.

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2008. augusztus 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Romana Slanina kontra Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

(C-363/08. sz. ügy)

(2008/C 285/35)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Romana Slanina

Alperes: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Következik-e a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendeletből (¹) (a továbbiakban: 1408/71 rendelet), hogy egy Ausztriában lakóhellyel rendelkező, nem önálló keresőtevékenységet folytató férj elvált, nem dolgozó felesége (gyermek után járó) családi támogatásra jogosult marad Ausztriával szemben akkor is, ha egy másik tagállamban létesít lakóhelyet, érdekeltségeinek központját oda helyezi át, és ott továbbra sem folytat keresőtevékenységet?

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2008. augusztus 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Agrana Zucker GmbH kontra Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(C-365/08. sz. ügy)

(2008/C 285/36)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Agrana Zucker GmbH

Alperes: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2006. február 20-i 318/2006/EK tanácsi rendelet (¹) 16. cikkét, hogy a termelési díj számításának a 318/2006/EK tanácsi rendelet 19. cikkében említett százaléknak a 2007/2008-as gazdasági évre történő meghatározásáról szóló, 2007. március 16-i 290/2007/EK bizottsági rendelet 1. cikke szerinti megelőző kivonás következtében nem kihasználható cukorkvóta is a részét képezi?

2. Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Összeegyeztethető-e a 2006. február 20-i 318/2006/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 16. cikke az elsődleges joggal, különösen az arányosság elvével és az EK 34. cikkből levezethető hátrányos megkülönböztetés tilalmával?

⁽¹⁾ HL L 58., 1. o.

⁽²⁾ HL L 78., 20. o.

2008. augusztus 12-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-369/08. sz. ügy)

(2008/C 285/37)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és P. Dejmek meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az StVZO (Straßenverkehrsulassungsordnung, a járművek közúti forgalomban való részvételének engedélyezéséről szóló német miniszteri rendelet) VIIIb. mellékletének 2.1. pontja – az EK 48. cikkre figyelemmel – az EK 43. cikkbe ütközik;
- a Bíróság kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az EK 43. cikk (1) bekezdése szerint tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás. Az EK 48. cikkéből következik, hogy a Szerződésnek azon társaságok letelepedési jogára vonatkozó szabályai, amelyeknek székhelye, központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye a Közösség területén van, azonosak azokkal a szabályokkal, amelyek azokra a természetes személyekre vonatkoznak, akik a tagállamok állampolgárai. Az egyenlő bánásmódról szóló rendelkezések nemcsak az állampolgárság alapján – vagy társaságok esetében a székhely alapján – történő nyilvánvaló hátrányos megkülönböztetést tiltja, hanem a hátrányos megkülönböztetés valamennyi rejtett formáját, amelyek más megkülönböztető ismertetőjegyek alkalmazása következtében ténylegesen ugyanahhoz az eredményhez vezetnek.

A StVZO VIIIb. mellékletének 2.1. pontja szerint Németországban a személygépkocsik műszaki ellenőrzésének, biztonsági vizsgálatának és forgalomba helyezés előtti vizsgálatának elvégzésére szakosodott ellenőrző szervezet csak akkor ismerhető el,

ha kizárólag legalább 60 fő független és főállású közlekedési szakértő alkotja és vezeti, míg a szervezetnek a bejegyzése szerinti területen működési hellyel rendelkező legalább annyi ellenőrző mérnöke van, hogy az e területen forgalomba helyezett minden 100 000 gépkocsira és utánfutóra legalább egy, legfeljebb azonban 30 ellenőrző mérnök jusson.

A Bizottság álláspontja szerint a fenti követelmény a letelepedési jog megengedhetetlen, az EK 43. cikkel – adott esetben az EK 48. cikkre is figyelemmel – összeegyeztethetetlen korlátozást valósít meg. Az a követelmény, hogy a szervezetet, előírt legkisebb létszámmal, kizárólag a független és főállású szakértők alkossák, minőségi korlátozást valósít meg, mivel a vállalkozásoktól, amelyek a kérdéses tevékenységet végezni kívánják, meghatározott szervezetet követel meg. Ez a követelmény különösen azoknak a munkavállalóknak a kizárását jelenti, akik nem lehetnek tagjai valamely hasonló ellenőrző szervezetnek. Ezenkívül a vitatott rendelkezés mennyiségi korlátozást is megvalósít, mivel az ellenőrző szervezet minimális létszámát is előírja. Ezek a bejegyzési feltételek a másik tagállamban jogszerűen letelepedett másfajta jogi formával és belső szervezettel rendelkező valamennyi gazdasági résztvevő számára lehetetlenné teszik, hogy Németországban műszaki ellenőrzési szolgáltatásokat nyújtsanak. Végül az a követelmény, hogy a szervezetnek a bejegyzése szerinti területen lévő székhelyén legalább annyi ellenőrző mérnöke legyen, hogy az e területen forgalomba helyezett minden 100 000 gépkocsira és utánfutóra legalább egy, legfeljebb azonban 30 ellenőrző mérnök jusson, (az EK 48. cikkre figyelemmel) az EK 43. cikkbe ütköző korlátozást valósít meg, mivel ez a feltétel mindenekelőtt olyan jogi személyeket érint hátrányosan, amelyek már más tagállamokban letelepedtek, de az ellenőrző mérnökeik működési helye nem feltétlenül a jogi személy bejegyzése szerinti területen található.

A jelen ügyben sem az EK 45. cikk, sem az EK 46. cikk nem alkalmazható.

Az EK 45. cikk szerint a Szerződésnek a letelepedési jogra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók valamely tagállamban a közhatalom gyakorlásához tartósan vagy időlegesen kapcsolódó tevékenységekre. A közhatalom közvetlen és tipikus gyakorlásának az állandó ítélkezési gyakorlatban megfogalmazott feltételei az ellenőrző szervezet tevékenységeinél, különösen a műszaki ellenőrzés végzése esetében nem állnak fenn. Sem az a tény, hogy az ellenőrző szervezet a műszaki érvényességet igazoló matricák megadásáról és visszavonásáról dönt, sem a szervezet feletti állami felügyelet nem bizonyítja a szervezet közhatalmi feladatait. Először is a műszaki érvényességet igazoló okmány kiadásának megtagadásáról szóló végleges döntést kizárólag az adott tartomány hatáskörrel rendelkező szerve (azaz az engedélyező hatóság) hozhatja meg és nem az ellenőrző szervezet maga. Az ellenőrző szervezetnek sokkal inkább segítő, előkészítő szerepe van az engedélyező hatósággal szemben. Másodszor abból a tényből, hogy az állam bizonyos szervezetek felett felügyeletet gyakorol, nem lehet arra következtetni, hogy a felügyelt szervek által gyakorolt valamennyi tevékenység összefügg a közhatalom gyakorlásával. Még ha az ellenőrző szervezet egyes tevékenységeit közhatalmi tevékenységnek kellene is tekinteni, a személygépkocsik műszaki ellenőrzésének a letelepedési jog szabadsága alól történő kivétele túlzottan messzire vezetne, és az EK 45. cikkben megfogalmazott kivétel céljától jelentősen